

Overweging 26 en 27 september 2015, 26ste ZdhJ B

Numeri 11,25-29 en Mc 9, 38t/m 42

Inleiding

Gods Geest waait waar zij wil, of met andere woorden

Waar de Geest van God vaardig wordt over mensen, daar worden kaders doorbroken, grenzen overschreden, daar ontstaat ruimte en vrijheid om eigen keuzes te maken.

Het is nogal wat wat ik zo over u uitstrooi nu, we staan in de viering van vandaag stil bij wat Gods Geest vermag....

Overweging

Zodra de Geest op hen rustte begonnen ze te profeteren, zo staat het in Numeri.

Zodra mensen innerlijk ervaren dat ze bij ingrijpende keuzes gedragen worden , – ook als die keuze door de omgeving als negatief wordt bestempeld - dan gaan ze voor die keuze, ze kunnen niet anders, doen ze dat niet dan worden ze ongelukkig, cynisch, ziek, .

Het ons toe-eigenen van de waarheid en daar voorrechten aan verbinden, heel lang hebben we dat als vanzelfsprekend ervaren. We kenden eerste, tweede en derde klas verzekeringen en vervoer. Op school had je rijen met arbeiderskinderen, de middelste rijen waren bestemd voor kinderen van middenstanders en de andere kant was gereserveerd voor de kinderen van hoger opgeleide vaders vooral. Een mijnwerker had recht op kolen, een ambtenaar op nootjes, de mensen in de laagste regionen op 'schlam'.

Tot de opkomst van het socialisme en de arbeiderspartijen, en de sociale leer van de RK kerk, met in 1891 de encycliek Rerum Novarum (over nieuwe dingen) groeide het verzet tegen deze structuren

Het recht op onderwijs voor iedereen, de invloed van radio, TV en alle nieuwe technische en economische mogelijkheden, maakten dat er scheuren ontstonden en nog steeds ontstaan in wat mensen en hun organisaties, de 'waarheid' noemen.

Minderheden laten steeds meer van zich horen. Vreemdelingen laten zich niet langer de mond snoeren. Vluchtelingen laten zich niet tegenhouden zelfs door het hoogste hek.

Ook grote multinationals, regeringen, kopstukken, gaan voor de bijl.

Wat doet dat met ons, nu we overal tekenen zien die niet om de kracht van het herzien van waarheden heen kunnen?

Het maakt mensen onzeker en angstig: "Ik lees geen krant meer, of ik bemoei me niet met politiek en wereldproblemen. Wij kunnen toch niks, naar ons de kleine man, luisteren ze niet'. Vaak voelen zij zich en zijn ze ook de dupe van wat overheden beslissen.

Het is zaak om goed naar deze mensen, naar hun angstige of misschien wel machteloze stem, te luisteren, in het besef dat ook mij diezelfde angst en machteloosheid kan overvallen. Samen moeten we ervoor waken deze mensen te laten voelen in woord en daad dat we ook voor hen willen opkomen. Dat we geduld hebben, mild zijn, naar hen, naar mezelf.

De scheuren in wat ons voor waarheden wordt gehouden, dat maakt mensen ook sterker en creatief, het geeft je het gevoel dat je wat kunt doen, dat je niet alleen staat, dat we samen heel wat aankunnen. Het geeft je het gelukkige gevoel dat je mildheid, tederheid, schoonheid, kunt laten zien.

Het Rode Kruis deed een oproep van de week, het vraagt mensen die willen helpen om de vluchtelingen welkom te heten, om spullen te verzamelen en massaal gaf NL gehoor aan die oproep.

Laat aan wat er aan goeds gebeurt buiten je eigen kring ons uitnodigen tot meer goedheid en inzet, dat is een goede Geest, Gods Geest, die vrede en menswaardigheid laat groeien. Wat er ook gebeurt we moeten elkaar als mens blijven zien, elkaar als mens, menswaardig behandelen.

Denken we het zonder die Geest te kunnen doen, dan worden we vroeger of later, puur zakelijk, dan staat eigenbelang voorop, en gaan we geloven in eigen waarheden die passen in ons straatje... .

Laat je Gods Geest toe, dan groeit er in mensen ruimte om te zien, om toe te laten dat oplossingen van anderen ook goed of zelfs beter kunnen zijn,

dan kun je niet anders dan profeteren omdat je innerlijk weet dat het gelijk ligt aan de kant van de kwetsbare mens, dat je waarheid moet toetsen aan de arme, de vluchteling, de weduwe, het kind aan hen die geen verweer hebben, zo zei Jacobus het al...

Tot slot nog graag ter overdenking over het vluchtelingenvraagstuk dit: Een geneesmiddel tegen de hoogmoed en de daarbij horende angst dat alles wat je hebt ontnomen kan worden is, de herinnering. De herinnering aan wie wij eens waren, aan hoe wij, m.n. de Nederlanders over de hele wereld zwierven en zwerven op zoek naar een beter leven, met meer kansen...

Laat de herinnering aan wie wij waren ons dankbaar maken, 'vol' van de Goede Geest die maakt dat wij vrijuit spreken en opkomen voor mensen in de knel. Dat we ons aansluiten bij organisaties die daarvoor gaan, nu in het bijzonder bij Serious

Request, de oproep in Laudato Si, de milieuconferentie in Parijs, de milieutocht daarvoor op 14 en 15 november van Kerkrade naar het Drielandenpunt in Vaals

Ooit zong Maria toen ze zwanger bleek, vol van die Geest het Magnificat, (in een vertaling van Huub Oosterhuis) Genade is zijn kracht, maar alle hoogmoed, al onze eigendommen ontmaskert Hij. Arme en kleine mensen maakt Hij groot. *Amen*